

Sygn. akt: XU-558/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 marca 2014r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we W.

w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Bonczar

Protokolant: Grażyna Mazurkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 07 marca 2014r. we W.

sprawy z odwołania **W. T. (1)**

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w województwie (...)

z dnia 12 kwietnia 2013r. znak: (...). (...)

w sprawie **W. T. (1)**

przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w województwie (...)

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

zmienia zaskarżone orzeczenie Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w województwie (...) oraz poprzedzające je orzeczenie (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w O. z dnia 30 stycznia 2013r. i zalicza wnioskodawcę W. T. (1) do osób niepełnosprawnych w stopniu umiarkowanym od 01 grudnia 2013r. do 31 grudnia 2016r., symbol przyczyny niepełnosprawności 05-R, w pozostałym zakresie odwołanie oddała.

Sygn. akt X U 558/13

UZASADNIENIE

Wnioskodawca, **W. T. (2)**, wniósł odwołanie od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. z dnia 12 kwietnia 2013 r., znak (...). (...), utrzymującej w mocy orzeczenie organu I instancji zaliczające wnioskodawcę do lekkiego stopnia niepełnosprawności z symbolem przyczyny niepełnosprawności 04-O i domagał się jego zmiany poprzez zaliczenie go do wyższego stopnia niepełnosprawności.

W uzasadnieniu odwołania, wnioskodawca podniósł, iż nie wyraża zgody na orzeczenie lekkiego stopnia niepełnosprawności gdyż jest dla niego krzywdzące(k. 2)

W odpowiedzi na odwołanie, organ rentowy – **Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W.**, wniósł o jego oddalenie, z uwagi na brak podstaw prawnych do jego uwzględnienia.

W uzasadnieniu swojego stanowiska organ rentowy zarzucił, iż skład orzekający stwierdził, że werdykt organu I instancji jest zgodny z obowiązującymi w tej materii przepisami prawa, wobec tego podtrzymał dotychczasowe rozstrzygnięcie odnoszące się do lekkiego stopnia niepełnosprawności. Stopień sprawności organizmu wnioskodawcy

w świetle obowiązujących przepisów prawa, nie daje podstaw do zaliczenia do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności.

W myśl definicji ustawowej dla ustalenia niepełnosprawności w stopniu umiarkowanym niezbędne jest stwierdzenie u danej osoby naruszenia sprawności organizmu oraz 1) niezdolności do pracy lub zdolności do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej, albo 2) konieczności czasowej lub częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych.

Biorąc pod uwagę dokumentację medyczną sprawy oraz ustalenia będące wynikiem bezpośredniego badania, wymogi ustawowe nie zostały spełnione (k. 5).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni ma 55 lat, wykształcenie zawodowe- dekarz cieśla i stolarz, obecnie pracuje. Obecnie jest osobą pracującą. W dniu 30 sierpnia 1990 r. doznał urazu lewego oka w wyniku którego usunięto gałkę oczną oka lewego. Okresowo jest leczony z powodu bólów kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego z promieniowaniem do kończyn z przewagą lewej kończyny dolnej, pozostaje pod stałą opieką lekarza okulisty.

W dniu 16 grudnia 2013 r. przeprowadzono badanie MR kręgosłupa, które wskazało na wielopoziomową ekstruzję krążka m kręgowego ze stenozą kanału kręgowego lędźwiowego. W badaniu stwierdzono wstrząs prawego odruchu skokowego.

Orzeczeniem z dnia 30 stycznia 2013 r., (...) d/s Orzekania o Niepełnosprawności w O., wnioskodawca został zaliczony do osób lekkiego stopnia niepełnosprawności (I) z symbolem niepełnosprawności 04-0 (II), orzeczenie zostało wydane do 31 grudnia 2015 r. (III), niepełnosprawności istnieje – nie da się ustalić (IV), natomiast ustalony stopień niepełnosprawności datuje się od 03 grudnia 2012 r. (V).

W dniu 04 lutego 2013 r. wnioskodawca złożył odwołanie od orzeczenia organu I instancji.

Po rozpatrzeniu odwołania, Wojewódzki Zespół d/s Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W., orzeczeniem z dnia 12 kwietnia 2013 r., uchylił wydane w I instancji orzeczenie w części dotyczących ustaleń zawartych w punktach IV Niepełnosprawność istnieje od – nie da się ustalić oraz odpowiednie zatrudnienie – praca lekka i orzekł niepełnosprawność istnieje od 1990 r. i odpowiednie zatrudnienie – praca lekka niewymagająca obuocznego widzenia.

Dowód dokumentacja w aktach (...) (plik w aktach sprawy).

Biegły sądowy okulista rozpoznał u wnioskodawcy pourazowy brak gałki ocznej lewej. Nadwzroczność oka prawego i starczowzroczność.

Na podstawie dokonanej analizy dokumentacji zawartej w aktach sprawy, biegły sądowy wydał opinię, iż stan narządu wzroku wnioskodawcy nie uzasadnia stwierdzenia, że może on być zaliczony do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności.

Dowód opinia biegłego sądowego z dnia 22.10.2013 r. k.9-9v. as.

Biegli sądowi z zakresu neurologii i ortopedii rozpoznali u wnioskodawcy zmiany zwyrodnieniowe i dyskopatyczne kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego. S. kanału lędźwiowego. Stan po urazi gałki ocznej z protezowaniem oraz nadciśnienie tętnicze.

W oparciu o dokumentację sądowo-lekarską, przeprowadzone badania przedmiotowe i podmiotowe wnioskodawca z przyczyn neurologiczno-ortopedycznych jest osobą niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym od dnia 03 grudnia 2013 roku na okres 3 lat. Orzeczenie (...) z dnia 12 kwietnia 2013 r. jest bezzasadne gdyż w chwili wydania orzeczenia

wnioskodawca nie miał wykonanego badania MR kręgosłupa lędźwiowego, które potwierdza umiarkowany stopień niepełnosprawności.

Dowód opinia biegłych sądowych z dnia 14.01.2014 r. k. 18-20.

Na rozprawie w dniu 07 marca 2013 r. wnioskodawca złożył zastrzeżenia do opinii biegłych sądowych wskazując, że nie zgadza się z ich treścią co do okresu powstania niepełnosprawności oraz że niepełnosprawność winna zostać ustalona od dnia złożenia wniosku o ustalenie stopnia niepełnosprawności.

Dowód: oświadczenia wnioskodawcy k. 30-30 verte.

Organ rentowy nie złożył zastrzeżeń do opinii biegłych sądowych (**bezsporne**).

W oparciu o powyższe ustalenia faktyczne, Sąd zważył co następuje:

Odwołanie jako częściowo zasadne podlegało uwzględnieniu.

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego w sprawie, a w szczególności z akt (...) i znajdującej się tam dokumentacji medycznej oraz z opinii biegłych sądowych, Sąd Rejonowy znalazł podstawy do zmiany zaskarżonego orzeczenia.

Zaskarżonym orzeczeniem Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. z dnia 12 kwietnia 2013 r. (znak (...). (...)), zostało utrzymane w mocy orzeczenie organu I instancji zaliczające wnioskodawcę do osoby o lekkim stopniu niepełnosprawności oraz uchylone w części dotyczących ustaleń zawartych w punktach IV Niepełnosprawność istnieje od – nie da się ustalić oraz odpowiednie zatrudnienie – praca lekka i orzekł niepełnosprawność istnieje od 1990 r. i odpowiednie zatrudnienie – praca lekka niewymagająca obucznego widzenia.

Zgodnie art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (tj. Dz. U. z 2010 r., nr 214, poz. 1407 ze zm.), do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej lub częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych.

Natomiast w myśl z ust. 3 w/w artykułu, do lekkiego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaka wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną lub mająca ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne.

Stwierdzenie okoliczności istotnych dla rozpoznania niniejszej sprawy wymagało wiadomości specjalnych i musiało znaleźć oparcie w dowodzie z opinii biegłego sądowego. Pełne wyjaśnienie spornych okoliczności wymagało bowiem wiadomości specjalnych, jakimi Sąd nie dysponował.

Biegły sądowy z zakresu okulistyki stwierdził ostrość widzenia okiem prawym do dali= korekcją + 3,5 dsfer/- 0,25 dcyl/45=08. Ostrość widzenia okiem prawym do bliży = z korekcją+ 5,0 dsfer= D 0,75. Ostrość widzenie lewym okiem do dali i bliży brak gałki ocznej. Barwy op- rozpoznaje prawidłowo, O. obniżenie światłoczułości siatkówki. Badanie w lampie szczelinowej wskazało na prawidłowy aparat ochronny oka. Spojówki lśniące bez patologicznej wydzieliny. Rogówka gładka, lśniaca, przezierna. K. przednia odpowiedniej głębokości, czysta. Tęczówka barwy i rysunku prawidłowego. Żrenica okrągła. W zakresie żrenicy soczewka ułożona centralnie. Głębokie ośrodki optyczne-rozplyw szklisty. Wnioskodawca jest zaopatrzony w odpowiednią korekcję, ma prawidłową ostrość okiem prawym. Ograniczenie sprawności oka dotyczy pola widzenia zmiany te jednak nie powodują tak głębokiego naruszenia sprawności aby stwierdzono niepełnosprawność w stopniu umiarkowanym. Wnioskodawca z prawidłową po korekcji ostrością widzenia oka widzącego jest zdolny do pracy dostępnej na ogólnym rynku pracy, nie wymaga pomocy innych

osób w pełnieniu ról społecznych. Z okulistycznego punktu widzenia nie spełnia kryteriów do zaliczenia do osób z umiarkowanym stopniem niepełnosprawności.

Biegły sądowy neurolog stwierdził prawidłowy chód wnioskodawcy z ujemną próbą R.. Nerwy czaszkowe unerwiają się symetrycznie poza protezą lewej gałki ocznej. Szyja o prawidłowej ruchomości i prawidłowym napięciu mięśni przykręgosłupowych. Kręgosłup w odcinku lędźwiowym z ograniczoną ruchomością i wzmożonym napięciem mięśni przykręgosłupowych. Próba palce podłoga 20 cm. Kończyny górne bez niedowładów. Kończyny dolne bez niedowładów. K. prawego odruchu skokowego. Objawy korzeniowe ujemne. Objawy piramidowe ujemne.

Biegły sądowy ortopeda stwierdził prawidłową budowę ogólną, postawę i sprawny chód. Czaszka wysklepiona prawidłowo, niebolesna. Po stronie lewej proteza gałki ocznej. Kręgosłup szyjny o prawidłowej ruchomości. Próba broda-mostec 0 cm. W pozostałych odcinkach kręgosłupa fizjologiczne krzywizny spłycone, napięcie mięśni przykręgosłupowych podwyższone. Ruchomość kręgosłupa lędźwiowego ograniczona. Objawy korzeniowe obustronnie ujemne. Objaw szczytowy ujemny. Klatka piersiowa symetryczna, prawidłowo wysklepiona i ruchoma oddechow. Kończyny górne i dolne anatomiczne i czynnościowo bez zmian. Obrisy, zawartość i ruchomość dużych stawów kończyn górnych i dolnych bez odchylenia od stanu prawidłowego. Czynność chwytowa obu rąk prawidłowa, ruchy precyzyjne i opozycja kciuka zachowane. Stopy o prawidłowo wykształconych sklepieniach podłużnych i poprzecznych. Wnioskodawca ma zmiany zwyrodnieniowe i dyskopatyczne kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego. S. kanału lędźwiowego. Stan po urazie gałki ocznej z protezowaniem oraz nadciśnienie tętnicze. Wnioskodawca z przyczyn neurologiczno-ortopedycznych jest osobą niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym od dnia 03 grudnia 2013 r. na okres 3 lat. W ocenie biegłych u wnioskodawcy zachodzi znaczne upośledzenie sprawności ustroju które czyni umiarkowaną niepełnosprawność. Biegli sądowi wskazali na bezzasadność orzeczenia (...) z dnia 12 kwietnia 2013 r. z uwagi na jego niekompletność – w dacie orzekania nie wykonano badania MR kręgosłupa stwierdzającego wielopoziomą ekstruzję krążka m kręgowego ze stenozą kanału kręgowego lędźwiowego.

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy, Sąd dał wiarę przedstawionym w sprawie dowodom z dokumentacji leczniczej ubezpieczonego przedłożonej przez organ rentowy, jako że żadna ze stron w toku postępowania nie podważyła skutecznie ich autentyczności i wiarygodności.

Ponadto, Sąd uznał za wiarygodną opinię sporządzoną w toku niniejszego postępowania przez biegłych sądowych. W ocenie Sądu, wydana w sprawie opinia biegłych sądowych jest rzetelna, oparta na dokumentacji zgromadzonej w aktach sprawy i Sąd w pełni podzielił dokonane w nich ustalenia, iż jest on niepełnosprawny w stopniu umiarkowanym od dnia 03 grudnia 2013 r. a stopień winien być przyznany na okres 3 lat, zatem orzeczenie organu rentowego nie było zasadne.

Zdaniem Sądu, brak jest podstaw do zanegowania takiego stanowiska biegłych. Tym bardziej, że wydana opinia przez biegłych sądowych zawiera pełne i jasne uzasadnienie, uwzględniające rozpoznane u wnioskodawcy schorzenia i stopień ich nasilenia po przeprowadzonym leczeniu. Biegli sądowi obowiązani są zaś orzekać zgodnie z wiedzą medyczną, posiadanymi kwalifikacjami i obowiązującymi przepisami. Zatem ich pole orzekania nie jest ograniczone żadnymi dodatkowymi kryteriami, poza obowiązującymi przepisami. Dlatego zdaniem Sądu, sporządzonej przez biegłych opinii, nie można odmówić rzetelności i fachowości co do medycznej oceny stanu zdrowia wnioskodawcy, w odniesieniu do obowiązujących przepisów. Tym bardziej, że są to specjaliści z dużym doświadczeniem medycznym i stażem orzeczniczym. Wydający w sprawie opinię biegły sądowy jest lekarzem niezależnym od stron i nie ma żadnego powodu, aby orzekać na korzyść którejkolwiek ze stron. Zgodnie z art. 282 § 2 k.p.c. w związku z art. 283 § 2 k.p.c. biegły sądowy wydający opinię w niniejszej sprawie złożył przed objęciem funkcji przysięgę, którą jest związany. Sąd nie znalazł podstaw do zanegowania bezstronności biegłego, jak i jego rzetelności przy wydaniu opinii. Opinia biegłego sądowego podlega ocenie przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c. – na podstawie właściwych dla jej przymiotu kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków.

Warto tutaj przytoczyć pogląd Sądu Najwyższego, który pomimo upływu czasu nie stracił na swojej aktualności. Mianowicie, Sąd Najwyższy w swoim wyroku z dnia 19 grudnia 1990 r. (I PR 148/90, OSP 1991/11/300) stwierdził, iż „Sąd może oceniać opinię biegłego pod względem fachowości, rzetelności czy logiczności. Może pomijać oczywiste pomyłki czy błędy rachunkowe. Nie może jednak nie podzielać poglądów biegłego, czy w ich miejsce wprowadzać własnych stwierdzeń”.

Wnioskodawca złożyły zastrzeżenia do przedstawionej przez biegłych opinii.

Zgodnie z art. 286 k.p.c. Sąd może zażądać ustnego wyjaśnienia opinii złożonej na piśmie, może też w razie potrzeby zażądać dodatkowej opinii od tych samych lub innych biegłych. Samo niezadowolenie stron z opinii biegłych nie uzasadnia jednak zażądania dodatkowej opinii od tych samych lub innych biegłych, tym bardziej, gdy strony nie zgłosiły do nich żadnych zastrzeżeń.

Jednocześnie Sąd nie uwzględnił zastrzeżeń wnioskodawcy do przedstawionych przez biegłych opinii. Zastrzeżenia te stanowiły bowiem jedynie zakwestionowanie częściowo opinii w zakresie czasu zaliczenia stopnia niepełnosprawności z rzeczowo i merytorycznie uzasadnionymi opiniami biegłych. Podkreślić należy, że z opinii biegłych sądowych wynika, że stan uzasadniający przyznanie umiarkowanego stopnia niepełnosprawności wystąpił dopiero od 12 marca 2013 r. co wynika z analizy dokumentacji medycznej wnioskodawcy poprzedzonej badaniami. Ponadto nie poparte żadnymi dowodami twierdzenia wnioskodawcy wskazujące na wyłącznie subiektywne odczucie o występującym wcześniej niż przed 12 marca 2013 r. umiarkowanym stopniu niepełnosprawności nie mogą stanowić podstawy orzeczenia, tylko muszą wynikać z profesjonalnej, specjalistycznej wiedzy medycznej jaką dysponowali biegli sądowi.

Sąd, w ramach zastrzeżonej dla niego swobody, decyduje, czy ma możliwość oceny dowodu w sposób pełny i wszechstronny, czy jest w stanie prześledzić jego wyniki oraz - mimo braku wiadomości specjalnych - ocenić rozumowanie, które doprowadziło biegłego do wydania opinii. Sąd czyni to zapoznając się z całością opinii, tj. z przedstawionym w niej materiałem dowodowym, wynikami badań przedmiotowych i podmiotowych. Wszystko to, a nie tylko końcowy wniosek opinii, stanowi przesłanki dla uzyskania przez sąd podstaw umożliwiających wyjaśnienie sprawy. Z tego też względu zastosowanie art. 286 k.p.c. pozostawione jest uznaniu sądu, co jednak w niniejszej sprawie – zważywszy na powyższe okoliczności – nie dało podstaw do jego zastosowania.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na mocy przepisu art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił decyzję Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. i przyznał wnioskodawcy umiarkowany stopień niepełnosprawności na okres od 12 marca 2013 r. na okres trzech lat. Jednocześnie odwołanie wnioskodawcy w zakresie żądania przyznania umiarkowanego stopnia niepełnosprawności w okresie poprzedzającym datę 12 marca 2013 r. jako bezzasadne podlegało oddaleniu.